

forslaget under Nr. 1, stillet af et Flertal, er tiltraadt af Ministeren, men det er ikke bemærket i Betænkningen.

Som det fremgaar af den omdelte Betænkning, er der ikke opnaaet Enighed i Udvalget, men man har delt sig i et Flertal og to Mindretal. Flertallet har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1. Det er ikke nogen Realitetsændring, men kun en Tydeliggørelse af Lovforslaget, idet det, som det fremgaar af den Skrivelse fra Ministeren, der medfølger som Bilag Nr. 1, ikke har været Meningens med Lovforslaget at ændre de allerede bevilgede vedvarende Forsørgelser, men kun de Forsørgelser, der er tilstaaet for et Aar, ved eventuel Fornydelse af disse, og saa naturligvis de nye Invalidforsørgelser, der bliver bevilget efter denne Lovs Ikrafttræden. Flertallet har ikke haft noget at indvende mod denne Forstaaelse af Lovforslaget, men da Forslagets oprindelige Ordlyd var af den Art, at den efter vor Mening kunde misforstaaes, har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 1.

Flertallet er ogsaa enig med Ministeren i, at den 25 pCt.s Nedsættelse, som foreslaas, er fuldt ud forsvarlig, for selv om vi alle indrømmer, at de Invalider, der her er Tale om, skal behandles særlig godt, synes vi dog ikke, der er nogen rimelig Begrundelse for at give dem 3—4 Gange saa meget i Understøttelse, som de Invalider faar, der paadrager sig en maaske ganske tilsvarende Svaghed under civilt Arbejde. Jeg skal imidlertid ikke rette nogen Bebrejdelse mod dem, der har vedtaget Loven i 1919; det var for øvrigt noget, som alle Partier var enige om den Gang. Man havde ogsaa Penge nok den Gang, og det forklarer maaske, at man har vedtaget saa rigelige Satser, som her er Tale om. Desuden maa vi huske paa, at man den Gang havde haft Sikringsstyrken indkaldt, og det var jo et virkeligt Offer for de Folk, der under Krigstiden maatte ligge inde ved Sikringsstyrken, i Aarevis at være borte fra det hjemlige Erhverv. Det var kun rimeligt, at man fra alle Sider var enig om, at disse Folk skulde behandles kulant i Tilfælde af, at de kom noget til under denne Indkaldelse, og at man sikrede dem en rundelig Understøttelse. Det ønsker vi ogsaa at gøre, og Forholdet er ogsaa det, at for deres Vedkommende, der den Gang er blevet virkelige Invalider og har faaet tilstaaet vedvarende Understøttelser, sker der ikke nogen Nedsættelse ved nærværende Lovforslag. Det samme er for øvrigt Tilfældet med Krigsinvaliderne; det kan ikke være ret mange;

der her er Tale om, men for dem er man ogsaa enig om, at der ikke skal finde nogen Nedsættelse Sted.

Jeg synes, at de Oplysninger, Udvalget har modtaget fra Ministeren angaaende de forskellige Understøttelser og deres Størrelse, giver mig Ret i de Udtalelser, jeg kom med ved første Behandling, om det uheldige i den store Forskel paa Understøttelsernes Størrelse efter denne Lov og efter de tilsvarende civile Love, idet Tallene paa Bilag 2 viser, at omtrent Halvdelen af de understøttede Personer modtager de saakaldte ekstraordinære Understøttelser. Der er Tale om vedvarende ordinære og vedvarende ekstraordinære Understøttelser. De ekstraordinære Understøttelser gælder saadanne Folk, hvis Sygdom eller Svaghed ikke kan paavises direkte at stamme fra Militærtjenesten, medens det paa den anden Side heller ikke kan paavises, at den ikke stammer derfra. Om dem gælder det, at de kan faa tilkendt en ekstraordinær Understøttelse, som andrager $\frac{2}{3}$ af det, den ordinære Forsørgelse andrager. Af vedvarende Forsørgelser, altsaa til de Invalider, hvis Invaliditet er fastslaaet som vedvarende, gives der i Øjeblikket 596 ordinære og 314 ekstraordinære. Kommer vi til de åttårige, altsaa dem, der faar tilstaaet Understøttelse for et Aar ad Gangen, er Tallet for de ekstraordinære Understøttelser størst, idet der gives 358 ordinære Forsørgelser, men 492 ekstraordinære. Dette beviser, at jeg har haft Ret i min Paastand om, at det var uheldigt, at Forskellen var saa stor, at alle, der paa nogen Maade kunde komme ind under denne Lov, vilde søge at komme ind under den; thi Halvdelen af de Understøttelser, der overhovedet uddeles, er Understøttelser til Personer, for hvis Vedkommende det ikke har kunnet bevises, at deres Svagheder skyldtes Militærtjenesten. Og det er ikke ganske smaa Beløb, der er Tale om her. Af Bilag 2 i Betænkningen ser vi, at der i 2den Afdeling er 32 Invalider — det er ekstraordinære Understøttelser, her er Tale om, idet man altsaa har været usikker paa, hvorvidt vedkommendes Invaliditet skyldes Forhold i Militærtjenesten —, som faar en aarlig Understøttelse af 800 Kr. 30 Invalider faar 1 200 Kr., og 101 Invalider faar 1 600 Kr. Endelig er der 18 Invalider, der faar det højeste, der overhovedet kan gives, nemlig 2 000 Kr. Man ser, at det er saa langt fra Smaaabeløb, her er Tale om.

Jeg skal saa blot tilføje, at selv om den her foreslaaede 25 pCt.s Nedsættelse bliver vedtaget, vil i alt Fald efter min Mening Invaliderne blive bedre stillet i Forhold til